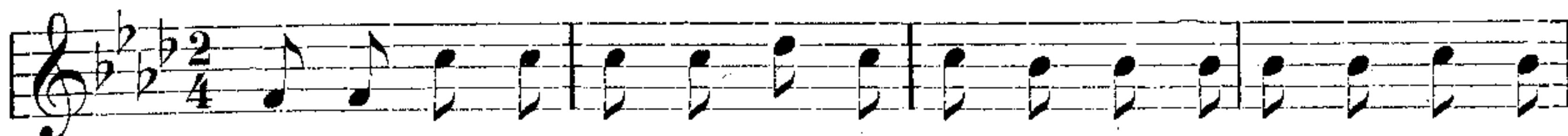

Květla sem já, květla,
dyž Košut bojováł,
dyž on šeckých pěkných chlapů, héj, hóm,
na vojnu zverbováł.

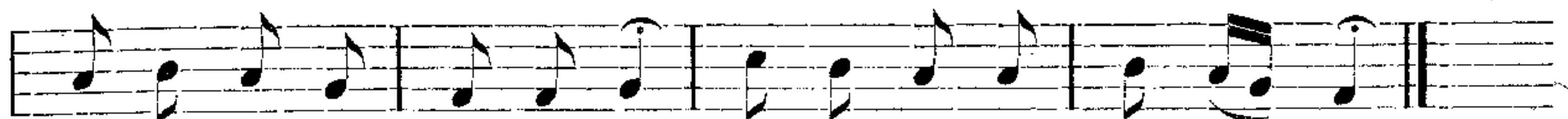
644.

Mírně.

Z Velké.

Co bu-de-me ro-bit braťa, dyž nás ty Ma-dá-re trá-pá,

dyž nás trá-pá, su-žu-jú, po-ko-ja nám ne-da-jú.

Co budeme robit, braťa,
dyž nás ti Maďaré trá-pá,
dyž nás trá-pá, sužujú,
pokoja nám nedajú.

Nic to, chlapci, lem potrpme,
šak my jím to oplatíme,
bar nevinných věšajú,
preca Slováci žijú.

Bude vojna na Maďara,
jak na žida tak na pána,
dože, bratri, bude s nás?
Dunaj bude súsed náš.

Až to zemanstvo pomine,
a robota také zhyne,
co si sedlák vymlátí,
toho nikdy neztratí.